

# Lysistrate

## Prologos

- [1] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἴ τις ἔς **Βακχείον** αύτὰς ἐκάλεσεν,  
[2] ή 'ς **Πανὸς** ή 'πὶ **Κωλιάδ'** ή 'ς **Γενετυλλίδος**,  
[3] ούδ' ἀν διελθεῖν ἦν ἀν ὑπὸ τῶν **τυμπάνων**.  
[4] νῦν δ' **οὐδεμίᾳ πάρεστιν** ἐνταυθοῖ **γυνή**.  
[5] πλὴν ἡ γ' ἐμὴ **κωμῆτις** ἥδ' ἐξέρχεται.  
[6] **χαῖρ'** ὡ **Καλονίκη**.
- [6b] [Καλονίκη]: καὶ σύ γ' ὡ **Λυσιστράτη**.  
[7] τί **συντετάραξαι**; μὴ **σκυθρώπαζ'** ὡ **τέκνον**.  
[8] οὐ γὰρ **πρέπει** σοι **τοξοποιεῖν** τὰς **όφρος**.
- [9] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡ **Καλονίκη** κάομαι τὴν **καρδίαν**,  
[10] καὶ **πόλλῳ** ὑπὲρ ἡμῶν τῶν **γυναικῶν** ἄχθομαι,  
[11] ὅτιὴ παρὰ μὲν τοῖς **ἀνδράσιν** **νενομίσμεθα**  
[12] **εἶναι πανούργοι**—
- [12b] [Καλονίκη]: καὶ γάρ **ἐσμεν** νὴ **Δία**.
- [13] [Λυσιστράτη]: **εἰρημένον** δ' αύταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε  
[14] βουλευσομέναισιν οὐ περὶ **φαύλου πράγματος**,  
[15] εὔδουσι **κούχ** **ῃκουσιν**.
- [15b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ὡ **φιλτάτη**  
[16] **ἥξουσιν** **χαλεπή** τοι **γυναικῶν** **ἔξοδος**.  
[17] ή μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν **ἄνδρ'** ἐκύπτασεν,  
[18] ή δ' **οἰκέτην** **ῃγειρεν**, ή δὲ **παιδίον**  
[19] **κατέκλινεν**, ή δ' **ἔλουσεν**, ή δ' **ἔψωμισεν**.
- [20] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' **ἔτερά τάρ'** ἦν τῶνδε **προύργιαίτερα**  
[21] **αύταῖς**.
- [21b] [Καλονίκη]: τί δ' **ἔστιν** ὡ **φίλη** **Λυσιστράτη**,  
[22] ἐφ' δ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς **γυναικας** **συγκαλεῖς**;  
[23] τί τὸ **πρᾶγμα**; **πηλίκον** τι;
- [23b] [Λυσιστράτη]: **μέγα**.
- [23c] [Καλονίκη]: μῶν καὶ **παχύ**;
- [24] [Λυσιστράτη]: καὶ νὴ **Δία** **παχύ**.
- [24b] [Καλονίκη]: κάτα πῶς οὐχ **ῃκομεν**;
- [25] [Λυσιστράτη]: οὐχ οὗτος ὁ **τρόπος**· ταχὺ γὰρ ἀν **ξυνήλθομεν**.  
[26] ἀλλ' **ἔστιν** ὑπ' ἐμοῦ **πρᾶγμ'** ἀνεζητημένον  
[27] **πολλαῖσι** τ' **ἀγρυπνίαισιν** **έρριπτασμένον**.
- [28] [Καλονίκη]: η πού τι **λεπτόν** **ἔστι** τούρριπτασμένον.
- [29] [Λυσιστράτη]: οὕτω γε **λεπτὸν** ὕσθ' **ὅλης** τῆς **Ἐλλάδος**  
[30] **ἐν ταῖς γυναιξίν** **ἔστιν** ή **σωτηρία**.
- [31] [Καλονίκη]: **ἐν ταῖς γυναιξίν**; ἐπ' ὀλίγου γ' ὠχεῖτ' **ἄρα**.
- [32] [Λυσιστράτη]: **ώς** **ἔστ'** **ἐν** ἡμῖν τῆς **πόλεως** τὰ **πράγματα**,
- [33] η μηκέτ' **εἶναι** μήτε **Πελοποννησίους**—
- [34] [Καλονίκη]: **βέλτιστα** τοίνυν μηκέτ' **εἶναι** νὴ **Δία**.
- [35] [Λυσιστράτη]: **Βοιωτίους** τε **πάντας** **ἔξολωλέναι**.
- [36] [Καλονίκη]: μὴ δῆτα **πάντας** γ', ἀλλ' **ἄφελε** τὰς **ἔγχέλεις**.
- [37] [Λυσιστράτη]: περὶ τῶν **Ἀθηνῶν** δ' οὐκ **ἐπιγλωττήσομαι**  
[38] **τοιούτον** οὐδέν· ἀλλ' **ὑπονόησον** σύ μοι.  
[39] ήν δὲ **ξυνέλθωσ'** αἱ **γυναικες** ἐνθάδε  
[40] αἱ τ' **ἐκ Βοιωτῶν** αἱ τε **Πελοποννησίων**

- [41] ήμείς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
- [42] [Καλονίκη]: τί δ' ἀν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίστο
- [43] ἡ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ' ἔξηνθισμέναι,
- [44] κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
- [45] καὶ Κιμμερίκ' ὁρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
- [46] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κάσθ' ἀ σώσειν προσδοκῶ,
- [47] τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
- [48] χῆγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
- [49] [Καλονίκη]: τίνα δὴ τρόπον ποθ';
- [49b] [Λυσιστράτη]: ὥστε τῶν νῦν μηδένα
- [50] ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄρεσθαι δόρυ—
- [51] [Καλονίκη]: κροκωτὸν ἄρα νὴ τῷ θεῷ 'γὰ βάψομαι.
- [52] [Λυσιστράτη]: μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν—
- [52b] [Καλονίκη]: Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
- [53] [Λυσιστράτη]: μηδὲ ξιφίδιον.
- [53b] [Καλονίκη]: κτήσομαι περιβαρίδας.
- [54] [Λυσιστράτη]: ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναικας δῆτ' ἔχρην;
- [55] [Καλονίκη]: οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
- [56] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡς μέλ' ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
- [57] ἀπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
- [58] ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
- [59] οὐδ' ἐκ Σαλαμίνος.
- [59b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἐκεῖναι γ' οἶδ' ὅτι
- [60] ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὅρθισι.
- [61] [Λυσιστράτη]: οὐδ' ἀς προσεδόκων κάλογιζόμην ἐγὼ
- [62] πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
- [63] γυναικας, οὐχ ἥκουσιν.
- [63b] [Καλονίκη]: ἡ γοῦν Θεογένους
- [64] ως δεῦρ' ιοῦσα θούκαταιον ἥρετο.  
das|Oukation
- [65] ἀτὰρ αἴδε καὶ δή σοι προσέρχονται τινες.
- [66] αἰδί θ' ἔτεραι χωροῦσί τινες. ίοὺ ίού,
- [67] πόθεν εἰσίν;
- [67b] [Λυσιστράτη]: Ἀναγυρουντόθεν.
- [67c] [Καλονίκη]: νὴ τὸν Δία·
- [68] ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
- [69] [Μυρρίνη]: μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὡς Λυσιστράτη;
- [70] τί φής; τί σιγᾶς;
- [70b] [Λυσιστράτη]: οὐ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη
- [71] ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
- [72] [Μυρρίνη]: μόλις γὰρ ηὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
- [73] ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
- [74] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὕνεκα
- [75] τὰς τ' ἐκ Βοιωτῶν τὰς τε Πελοποννησίων
- [76] γυναικας ἐλθεῖν.
- [76b] [Μυρρίνη]: πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
- [77] ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.
- [78] [Λυσιστράτη]: ὡς φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῦ.
- [79] οἶον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
- [80] ως δ' εὐχροεῖς, ως δὲ σφριγᾶ τὸ σῶμά σου.
- [81] κὰν ταῦρον ἄγχοις.
- [81b] [Λαμπιτώ]: μάλα γ' οἰῶ ναὶ τῷ σιώ·

[82] γυμνάδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.

[83] [Καλονίκη]: ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.

[84] [Λαμπιτώ]: ἀπερ̄ ιερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

[85] [Λυσιστράτη]: ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἢ νεᾶνις ἡτέρα;

[86] [Λαμπιτώ]: πρέσβειρά τοι ναὶ τῷ σιῶ Βοιωτίᾳ

[87] ἵκει ποθ' ὑμέ.

[87b] [Μυρρίνη]: νὴ μὰ Δία Βοιωτίᾳ,

[88] καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.

[88b] [Καλονίκη]: καὶ νὴ Δία

[89] κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατειλμένη.

[90] [Λυσιστράτη]: τίς δ' ἡτέρα παῖς;

[90b] [Λαμπιτώ]: χαία ναὶ τῷ σιῶ,

[91] Κορινθία δ' αὖ.

[91b] [Καλονίκη]: χαία νὴ τὸν Δία

[92] δῆλη 'στὶν οὕσα ταυταγὶ τάντευθενί.

[93] [Λαμπιτώ]: τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον

[94] τὸν τἄν γυναικῶν;

[94b] [Λυσιστράτη]: ἥδ' ἐγώ.

[94c] [Λαμπιτώ]: μύσιδδέ τοι

[95] ὅ τι λῆς ποθ' ἀμέ.

[95b] [Καλονίκη]: νὴ Δί' ὡ φίλη γύναι,

[96] λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἔστι σοι.

[97] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἀν ἡδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ

[98] ἐπερήσομαί τι μικρόν.

[98b] [Καλονίκη]: ὅ τι βούλει γε σύ.

[99] [Λυσιστράτη]: τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων

[100] επὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὗ γὰρ οἶδ' ὅτι

[101] πάσαισιν ὑμῖν ἔστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.

[102] [Καλονίκη]: ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὡ τάλαν

[103] ἀπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εύκρατη.

[104] [Μυρρίνη]: ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.

[105] [Λαμπιτώ]: ὁ δ' ἐμός γα καὶ κ' ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκά,

[106] πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.

[107] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

[108] εξ οῦ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,

[109] οὐκ εἴδον οὐδ' ὅλισβον ὀκτωδάκτυλον,

[110] δος ἦν ἀν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.

[111] ἐθέλοιτ' ἀν οὖν, εἰ μηχανὴν εὔροιμ' ἐγώ,

[112] μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;

[112b] [Καλονίκη]: νὴ τῷ θεῷ.

[113] ἔγωγ' ἀν οὖν κἀν εἴ με χρείη τούγκυκλον

[114] τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.

[115] [Μυρρίνη]: ἔγὼ δέ γ' ἀν κἀν ώσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ

[116] δοῦναι ἀν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θῆμισυ.

[117] [Λαμπιτώ]: ἔγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταύγετόν γ' ἄνω

[118] ἔλσοιμ' ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.

[119] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.

[120] ἡμῖν γὰρ ὡ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν

[121] ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,

[122] ἀφεκτέ' ἔστὶ—

[122b] [Καλονίκη]: τοῦ; φράσον.

[122c] [Λυσιστράτη]: ποιήσετ' οὖν;

- [123] [Καλονίκη]: **ποιήσομεν**, κάν **ἀποθανεῖν** ήμᾶς δέη.

[124] [Λυσιστράτη]: **ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ήμῖν τοῦ πέους.**

[125] τί μοι μεταστρέψεσθε; ποι βαδίζετε;

[126] αὔται τί μοιματε κάνανεύετε;

[127] τί **χρώς** τέτραπται; τί **δάκρυον** κατείβεται;

[128] ποιήσετ' ή οὐ ποιήσετ'; ή τί μέλλετε;

[129] [Καλονίκη]: ούκ ἀν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.

[130] [Μυρρίνη]: μὰ **Δί'** ούδ' ἔγω γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.

[131] [Λυσιστράτη]: ταυτὶ σὺ λέγεις ὡς **ψῆττα**; καὶ μὴν ἄρτι γε  
[132] ἔφησθα σαυτῆς κάν παρατεμεῖν **θῆμισυ**.

[133] [Καλονίκη]: **ἄλλ'** ἄλλ' ὅ τι βούλει· κάν με **χρῆ** διὰ τοῦ πυρὸς

[134] **ἔθελω** βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.

[135] ούδεν γὰρ οἶον ὡς φίλη **Λυσιστράτη**.

[136] [Λυσιστράτη]: τί δαὶ σύ;

[136b] [=Άλλη]: κάγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.

[137] [Λυσιστράτη]: ὡς **παγκατάπυγον** θήμέτερον ἄπαν γένος,

[138] ούκ ἔτὸς ἀφ' ήμῶν εἰσιν αἱ **τραγῳδίαι**.

[139] ούδεν γάρ ἔσμεν πλὴν **Ποσειδῶν** καὶ **σκάφη**.

[140] ἀλλ' ὡς φίλη **Λάκαινα**, σὺ γὰρ ἐὰν γένη

[141] μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ **πρᾶγμα** ἀνασωσάμεσθ' ἔτ' ἄν

[142] ξυμψήφισαί μοι.

[142b] [Λαμπιτώ]: χαλεπὰ μὲν ναὶ τὰ **σιὰ**

[143] γυναῖκάς ἐσθ' ὑπων ἄνευ **ψωλᾶς** μόνας.

[144] δόμως γα μάν· δεῖ τᾶς γὰρ **εἰράνας** μάλ' αὐ.

[145] [Λυσιστράτη]: ὡς **φιλτάτη** σὺ καὶ μόνη τούτων **γυνή**.

[146] [Καλονίκη]: εἰ δ' ὡς μάλιστ' **ἀπεχοίμεθ'** οῦ σὺ δὴ λέγεις,

[147] δο μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἀν διὰ τουτογὶ

[148] γένοιτ' ἀν εἰρήνη;

[148b] [Λυσιστράτη]: πολύ γε νὴ τὰ **Θεώ**.

[149] εἰ γὰρ **καθοίμεθ'** ἔνδον ἐντετριμέναι,

[150] κάν τοῖς **χιτωνίοισι** τοῖς **Ἀμοργίνοις**

[151] γυμναὶ παρίοιμεν **δέλτα** παρατετιλμέναι,

[152] στύοιντο δ' **ἄνδρες** κάπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,

[153] ήμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' **ἀπεχοίμεθα**,

[154] **σπονδὰς** ποιήσαιντ' ἀν ταχέως, εὗ οἴδ' ὅτι.

[155] [Λαμπιτώ]: δο γῶν **Μενέλαος** τᾶς Ἐλένας τὰ μᾶλά πα

[156] γυμνᾶς παραϊδῶν ἔξεβαλ', οἰῶ, τὸ **ξίφος**.

[157] [Καλονίκη]: τί δ' ἦν **ἀφιῶσ'** **ἄνδρες** ήμᾶς ὡς μέλε;

[158] [Λυσιστράτη]: τὸ τοῦ **Φερεκράτους**, κύνα δέρειν δεδαρμένην.

[159] [Καλονίκη]: **φλυαρία** ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.

[160] ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ

[161] ἐλκωσιν ήμᾶς;

[161b] [Λυσιστράτη]: ἀντέχου σὺ τῶν **θυρῶν**.

[162] [Καλονίκη]: ἐὰν δὲ τύπτωσιν;

[162b] [Λυσιστράτη]: παρέχειν **χρὴ** **κακὰ** **κακῶς**.

[163] οὐ γὰρ **ἔνι** τούτοις **ἡδονὴ** τοῖς πρὸς **βίαν**.

[164] κάλλως **όδυναν** **χρή** κάμέλει ταχέως πάνυ

[165] **ἀπεροῦσιν**. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εύφρανθήσεται

[166] **ἀνήρ**, ἐὰν μὴ τῇ **γυναικὶ** συμφέρῃ.

[167] [Καλονίκη]: εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χήμιν **ξυνδοκεῖ**.

[168] [Λαμπιτώ]: καὶ τῶς μὲν ἀμῶν **ἄνδρας** ἀμὲς **πείσομες**

[169] παντὰ δικαίως **ἄδολον** **εἰράναν** ἄγειν.

- [170] τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ὁὐάχετον  
[171] πᾶς κά τις ἀμπείσειεν αῦ μὴ πλαδδιῆν;  
[172] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.  
[173] [Λαμπιτώ]: οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες,  
[174] καὶ τώργυριον τῶβυσσον ἢ πάρ τῷ σιῶ.  
[175] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·  
[176] καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.  
[177] ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,  
[178] ἔως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,  
[179] θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.  
[180] [Λαμπιτώ]: παντῷ κ' ἔχοι, καὶ τῷδε γὰρ λέγεις καλῶς.  
[181] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ' ὡς Λαμπιτοῖ  
[182] ξυνωμόσαμεν, δπως ἀν ἀρρήκτως ἔχῃ;  
[183] [Λαμπιτώ]: πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιόμεθα.  
[184] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἢ Σκύθαινα; ποὶ βλέπεις;  
[185] θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,  
[186] καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις.  
[186b] [Καλονίκη]: **Λυσιστράτη**  
[187] τίν' ὅρκον ὄρκωσεις ποθ' ἡμᾶς;  
[187b] [Λυσιστράτη]: **ὅντινα;**  
[188] εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,  
[189] μηλοσφαγούσας.  
[189b] [Καλονίκη]: μὴ σύ γ' ὡς Λυσιστράτη  
[190] εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.  
[191] [Λυσιστράτη]: τίς ἀν οὖν γένοιτ' ἀν ὅρκος;  
[191b] [Καλονίκη]: εἰ λευκόν ποθεν  
[192] ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.  
[193] [Λυσιστράτη]: ποῖ λευκὸν ἵππον;  
[193b] [Καλονίκη]: **ἄλλὰ πῶς ὀμούμεθα**  
[194] ἡμεῖς;  
[194b] [Λυσιστράτη]: ἐγώ σοι νὴ Δί', ἦν βούλη, φράσω.  
[195] θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,  
[196] μηλοσφαγούσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον  
[197] ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.  
[198] [Λαμπιτώ]: φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.  
[199] [Λυσιστράτη]: φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.  
[200] [Μυρρίνη]: ὡς φίλταται γυναῖκες, ὡς κεραμεών ὄσος.  
[201] [Καλονίκη]: ταύτην μὲν ἀν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.  
[202] [Λυσιστράτη]: καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.  
[203] δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,  
[204] τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὔμενής.  
[205] [Καλονίκη]: εὔχρων γε θαῖμα κάποπυτίζει καλῶς.  
[206] [Λαμπιτώ]: καὶ μὰν ποτόδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.  
[207] [Μυρρίνη]: ἔατε πρώτην μ' ὡς γυναῖκες ὀμνύναι.  
[208] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὕκ, ἔάν γε μὴ λάχης.  
[209] [Λυσιστράτη]: λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὡς Λαμπιτοῖ·  
[210] λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἀν κάγῳ λέγω·  
[211] ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταύτᾳ κάμπεδωσετε.  
[212] οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνήρ—  
[213] [Καλονίκη]: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνήρ—  
[214] [Λυσιστράτη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστυκώς. λέγε.  
[215] [Καλονίκη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστυκώς. παπαῖ

- [216]                   **ύπολύεται μου τὰ γόνατ' ὡς Λυσιστράτη.**
- [217] [Λυσιστράτη]: **οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—**
- [218] [Καλονίκη]: **οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—**
- [219] [Λυσιστράτη]: **κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —**
- [220] [Καλονίκη]: **κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —**
- [221] [Λυσιστράτη]: **ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου·**
- [222] [Καλονίκη]: **ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου·**
- [223] [Λυσιστράτη]: **κούδέποθ' ἔκοῦσα τάνδρὶ τῷμῷ πείσομαι.**
- [224] [Καλονίκη]: **κούδέποθ' ἔκοῦσα τάνδρὶ τῷμῷ πείσομαι.**
- [225] [Λυσιστράτη]: **ἔὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —**
- [226] [Καλονίκη]: **ἔὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —**
- [227] [Λυσιστράτη]: **κακῶς παρέξω κούχῳ προσκινήσομαι.**
- [228] [Καλονίκη]: **κακῶς παρέξω κούχῳ προσκινήσομαι.**
- [229] [Λυσιστράτη]: **οὐ πρὸς τὸν ὅροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.**
- [230] [Καλονίκη]: **οὐ πρὸς τὸν ὅροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.**
- [231] [Λυσιστράτη]: **οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκυνήστιδος.**
- [232] [Καλονίκη]: **οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκυνήστιδος.**
- [233] [Λυσιστράτη]: **ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·**
- [234] [Καλονίκη]: **ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·**
- [235] [Λυσιστράτη]: **εἰ δὲ παραβαίνη, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.**
- [236] [Καλονίκη]: **εἰ δὲ παραβαίνη, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.**
- [237] [Λυσιστράτη]: **συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;**
- [237b] [Πᾶσαι]: **νὴ Δία.**
- [238] [Λυσιστράτη]: **φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.**
- [238b] [Καλονίκη]: **τὸ μέρος γ' ὡς φίλη,**
- [239]                   **ὅπως ἂν ὥμεν εὔθὺς ἀλλήλων φίλαι.**
- [240] [Λαμπιτώ]: **τίς ὡλολυγά;**
- [240b] [Λυσιστράτη]: **τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὸν 'λεγον·**
- [241]                   **αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ**
- [242]                   **ἥδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὡς Λαμπιτοί**
- [243]                   **σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,**
- [244]                   **τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·**
- [245]                   **ἡμεῖς δὲ ταῖς ἀλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει**
- [246]                   **ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.**
- [247] [Καλονίκη]: **οὕκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει**
- [248]                   **τοὺς ἄνδρας εὔθύς;**
- [248b] [Λυσιστράτη]: **όλίγον αύτῶν μοι μέλει.**
- [249]                   **οὐ γὰρ τοσαύτας οὗτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ**
- [250]                   **ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοίξαι τὰς πύλας**
- [251]                   **ταύτας, ἔὰν μὴ 'φ' οἶσιν ἡμεῖς εἴπομεν.**
- [252] [Καλονίκη]: **μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'. ἀλλως γὰρ ἂν**
- [253]                   **ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.**

## Parodos

- [254] [Χορὸς Γερόντων]: **χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὥμον ἀλγεῖς**
- [255]                   **κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.**

## Strophe 1

[256] [Χορὸς Γερόντων]: ἦ πόλλ’ ἄελπτ’ ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,  
[259] ἐπεὶ τίς ἀν ποτ’ ἥλπισ’ ὡς Στρυμόδωρ’ ἀκοῦσαι  
[260] γυναικας, ἀς ἐβόσκομεν  
[261] κατ’ οἰκου ἐμφανὲς κακόν,  
[262] κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,  
[263] κατὰ δ’ ἀκρόπολιν ἐμάν λαβεῖν  
[264] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι  
[265] τὰ προπύλαια πακτοῦν;  
[266] ἀλλ’ ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὡς Φιλοῦργε,  
[267] ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,  
[268] ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ’ ἔνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,  
[269] μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες  
[270] πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.

## Antistrophe 1

[273] [Χορὸς Γερόντων]: οὐ γάρ μὰ τὴν Δήμητρ’ ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται.  
[274] ἐπεὶ ούδε Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,  
[275] ἀπῆθεν ἀψάλακτος, ἀλλ’  
[276] ὅμως Λακωνικὸν πνέων  
[277] ὥχετο θῶπλα παραδοὺς ἐμοί,  
[278] σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,  
[279] πινῶν ρυπῶν ἀπαράτιλτος,  
[280] εξ ἐτῶν ἄλουτος.

## Tetrameter

[281] [Χορὸς Γερόντων]: οὔτως ἐπολιόρκησ’ ἐγὼ τὸν ἄνδρ’ ἐκεῖνον ὡμῶς  
[282] ἐφ’ ἐπτακαίδεκ’ ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.  
[283] τασδὶ δὲ τὰς Εύριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἔχθρὰς  
[284] ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὸν τολμήματος τοσούτου;  
[285] μή νυν ἔτ’ ἐν τῇ τετραπόλει τούμὸν τροπαῖον εἴη.

## Strophe 2

[286] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ’ αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὄδοῦ  
[287] λοιπόν ἔστι χωρίον  
[288] τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἱ σπουδὴν ἔχω.  
[289] χῶπιας ποτ’ ἔξαμπρεύσομεν  
[290] τοῦτ’ ἄνευ κανθηλίου.  
[291] ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὕμον ἔξιπώκατον.  
[292] ἀλλ’ ὅμως βαδιστέον,  
[293] καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,  
[294] μή μ’ ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὄδοῦ.  
[295] φῦ φῦ.  
[295a] Ιοὺ ιοὺ τοῦ καπνοῦ.

## Antistrophe 2

- [296] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς δεινὸν ὕνας Ἡράκλεις

[297] προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας

[298] ὕσπειρ κύων λυττῶσα τώφθαλμῷ δάκνει.

[299] κάστιν γε Λήμυνον τὸ πῦρ

[300] τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.

[301] οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὁδ' ὁδᾶξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.

[302] σπεῦδε πρόσθεν ἔς πόλιν

[303] καὶ βοήθει τῇ θεῷ.

[304] ἦ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἦ νῦν ὡς λάχης ἀρήξομεν;

[305] φῦ φῦ.

[305a] Ιοὺς Ιοὺς τοῦ καπνοῦ.

## Tetrameter

- [306] [Χορὸς Γερόντων]: τοιούτῳ τῷ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζῆ.

[307] οὔκουν ἄν, εἰ τῷ μὲν ξύλῳ θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,

[308] τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες

[309] ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;

[310] κὰν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,

[311] ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.

[312] Θώμεσθα δὴ τῷ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ.

[313] τίς ξυλλάβοιτ' ἀν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;

[314] ταυτὶ μὲν ἡδη τὴν ράχιν θλίβοντά μου πέπαυται.

[315] σὸν δ' ἔργον ἐστὶν ὡς χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἔξεγείρειν,

[316] τὴν λαμπάδ' ἡμμένην δπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσοίσεις.

[317] δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν

[318] τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ήμᾶς.

Lyrik

- [319] [Χορὸς Γυναικῶν]: λιγὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὡς γυναικες  
[320] ὕσπειρ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θάττον.

## Strophe 3

- [321] [Χορὸς Γυναικῶν]: πέτου πέτου Νικοδίκη,  
[322] πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκη  
[323] τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω  
[324] τὸ πό τε νόμων † ἀργαλέων  
†  
[325] ὑπό τε γερόντων ὄλεθρων.  
[326] ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.  
[327] νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὄδρίαν κνεφαία  
[328] μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὅχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου  
[329] χυτρείου,  
[330] δούλαισιν ὡστιζομένη

[330a] [Χορὸς Γυναικῶν:][[Zeile Lost]]

[331] στιγματίαις θ', ἀρπαλέως  
[332] ἀραμένη ταῖσιν ἔμαις  
[333] δημότισιν καομέναις  
[334] φέρουσ' ὅδωρ βοηθῶ.

## Antistrophe 3

- [335] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἡκουσα γὰρ τυφογέροντας  
[336] ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη  
[337] φέροντας ὕσπερ βαλανεύσοντας  
[338] ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,  
[339] δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν  
[340] ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·  
[341] ἀς ὦ Θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἵδοιμι,  
[342] ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ  
[343] πολίτας,  
[344] ἐφ' οἴσπερ ὡς χρυσολόφα  
[345] πολιούχε σὰς ἔσχον ἔδρας.  
[346] καί σε καλῷ ξύμμαχον ὡς  
[347] Τριτογένει', εἰ τις ἐκείνας  
[348] ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,  
[349] φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

## Tetrameter

- [350] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔασον ὡς. τουτὶ τί ἦν; ὕνδρες πόνω πόνηροι·  
[351] οὐ γάρ ποτ' ἀν χρηστοί γ' ἔδρων ούδε εὔσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.  
[352] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ήμιν ίδειν ἀπροσδόκητον ἥκει·  
[353] ἐσμὸς γυναικῶν οὐτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.  
[354] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί βδύλλεθ' ήμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;  
[355] καὶ μὴν μέρος γ' ήμῶν ὁρᾶτ' οὕπω τὸ μυριοστόν.  
[356] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἔάσομεν τοσαυτί;  
[357] οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἔχρην τιν' αύταῖς;  
[358] [Χορὸς Γυναικῶν]: θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεις χαμᾶζ', σπως ἀν  
[359] ἦν προσφέρη τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτο μ' ἐμποδίζῃ.  
[360] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ νὴ Δί' ἦδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ δις Ἠ τρὶς  
[361] ἔκοψεν ὕσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἀν οὐκ ἀν εἶχον.  
[362] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ μὴν ίδου παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,  
[363] κού μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὅρχεων λάβηται.  
[364] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ μὴ σιωπήσει, θενών σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.  
[365] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄψαι μόνον Στρατυλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.  
[366] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;  
[367] [Χορὸς Γυναικῶν]: βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ' ἔξαμήσω.  
[368] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εύριπίδου σοφώτερος ποιητής·  
[369] οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἔστιν ὡς γυναῖκες.  
[370] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἱρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν ὡς Ῥοδίππη.  
[371] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ὡς θεοῖς ἔχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;  
[372] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δαὶ σὺ πῦρ ὡς τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;  
[373] [Χορὸς Γερόντων]: ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.  
[374] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτω κατασβέσαιμι.  
[375] [Χορὸς Γερόντων]: τούμδον σὺ πῦρ κατασβέσεις;  
[375b] [Χορὸς Γυναικῶν]: τοῦργον τάχ' αύτὸ δείξει.  
[376] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ οἴδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.  
[377] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.  
[378] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμοὶ σὺ λουτρὸν ὡς σαπρά;  
[378b] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.  
[379] [Χορὸς Γερόντων]: ἡκουσας αύτῆς τοῦ θράσους;  
[379b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐλευθέρα γάρ είμι.

- [380] [Χορὸς Γερόντων]: **σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.**  
 [380b] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάζει.**
- [381] [Χορὸς Γερόντων]: **ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.**  
 [381b] [Χορὸς Γυναικῶν]: **σὸν ἔργον ὥχελῶε.**
- [382] [Χορὸς Γερόντων]: **οἴμοι τάλας.**  
 [382b] [Χορὸς Γυναικῶν]: **μῶν θερμὸν ἦν;**
- [383] [Χορὸς Γερόντων]: **ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾶς;**
- [384] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἄρδω σ' ὅπως ἀν βλαστάνης.**
- [385] [Χορὸς Γερόντων]: **ἀλλ' αὔδος εἰμ' ἥδη τρέμων.**
- [386] [Χορὸς Γυναικῶν]: **οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.**

## Episode

- [387] [Πρόβουλος]: **ἄρ' ἔξελαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ**  
 [388] **χῶ τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σαβάζιοι,**  
 [389] **ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,**  
 [390] **οῦ 'γώ ποτ' ὧν ἥκουσον ἐν τήκκλησίᾳ;**  
 [391] **ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὠρασι μὲν Δημόστρατος**  
 [392] **πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὄρχουμένη**  
 [393] **αἰαὶ Ἀδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος**  
 [394] **ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων.**  
 [395] **ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ η γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους**  
 [396] **κόπτεσθ' Ἀδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο**  
 [397] **ο θεοῖσιν ἔχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύνης.**  
 [398] **τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ἄσματα.**
- [399] [Χορὸς Γερόντων]: **τί δῆτ' ἀν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;**  
 [400] **αἱ τάλλα θ' ὕβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων**  
 [401] **ἔλουσαν ήμας, ὥστε θαιματίδια**  
 [402] **σείειν πάρεστιν ὕσπερ ἐνεουρηκότας.**
- [403] [Πρόβουλος]: **νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δίκαια γε.**  
 [404] **ὅταν γάρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα**  
 [405] **ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,**  
 [406] **τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.**  
 [407] **οὶ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί-**  
 [408] **ῳ χρυσοχόε τὸν ορμὸν δὸν ἐπεσκεύασας,**  
 [409] **ὄρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας**  
 [410] **ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.**  
 [411] **ἔμοι μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα-**  
 [412] **σὺ δ' ἡν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν**  
     aber  
 [413] **ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.**  
 [414] **ἔτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει**  
 [415] **νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν.**  
 [416] **ῳ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς**  
 [417] **τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν**  
 [418] **ἄθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας**  
 [419] **ἐλθὼν χάλασσον, ὅπως ἀν εύρυτέρως ἔχῃ.**  
 [420] **τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα,**  
 [421] **ὅτε γ' ὧν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως**  
 [422] **κωπῆς ἔσονται, τάργυρίου νυνὶ δέον,**  
 [423] **ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι ταῖς πύλαις.**  
 [424] **ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,**

- [425] δόπως ἀν αὐτὰς τῆς ὑβρεως ἐγὼ σχέθω.  
 [426] τί κέχηνας ὡ δύστηνε; ποι δ' αὖ σὺ βλέπεις,  
 [427] οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἡ καπηλεῖον σκοπῶν;  
 [428] οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας  
 [429] ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθευδὶ δ' ἐγὼ  
 [430] ξυνεκμοχλεύσω.

[430b] [Λυσιστράτη]: μηδὲν ἐκμοχλεύετε·  
 [431] ἔξερχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;  
 [432] οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν  
 [433] [Πρόβουλος]: ἄληθες ὡ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;  
 [434] ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τῷ χείρε δεῖ.  
 [435] [Λυσιστράτη]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χειρά μοι  
 [436] ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὥν, κλαύσεται.  
 [437] [Πρόβουλος]: ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην  
 [438] καὶ σὺ μετὰ τούτου κάνυσαντε δήσετον;  
 [439] [Γυνὴ Α]: εἴ τάρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνου  
 [440] τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.  
 [441] [Πρόβουλος]: ίδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἔτερος τοξότης;  
 [442] ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.  
 [443] [Γυνὴ Β]: εἴ τάρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν  
 [444] ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.  
 [445] [Πρόβουλος]: τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.  
 [446] παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἔξόδου.  
 [447] [Γυνὴ Γ]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,  
 [448] ἔκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.  
 [449] [Πρόβουλος]: οἵμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.  
 [450] ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἐσθ' ἡττητέα  
 [451] ήμιν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὡ Σκύθαι  
 [452] ξυνταξάμενοι.

[452b] [Λυσιστράτη]: νὴ τῷ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα  
 [453] δτι καὶ παρ' ήμιν εἰσὶ τέτταρες λόχοι  
 [454] μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἔξωπλισμένων.  
 [455] [Πρόβουλος]: ἀποστρέψετε τὰς χείρας αὐτῶν ὡ Σκύθαι.  
 [456] [Λυσιστράτη]: ὡ ξύμμαχοι γυναικες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,  
 [457] ὡ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,  
 [458] ὡ σκορδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,  
 [459] οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε;  
 [460] οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;  
 [461] παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.  
 [462] [Πρόβουλος]: οἵμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.  
 [463] [Λυσιστράτη]: ἀλλὰ τί γὰρ ὕστε; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς  
 [464] ἱκειν ἐνόμισας, ἡ γυναιξὶν οὐκ οἴει  
 [465] χολὴν ἐνεῖναι;

[465b] [Πρόβουλος]: νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα  
 [466] πολλὴν ν'. ἔάνπερο πλοσίον κάπιολος ἡ.

Agon

# Vorspiel

- [467] [Χορδὸς Γερόντων]: ὡς πόλλα' ἀναλώσας ἐπι πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,  
[468] τί τοῖσδε σαυτὸν ἔς λόγους τοῖς Θηρίοις συνάπτει;

[469] ούκ οἰσθα λουτρὸν οἶον αἴδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι  
[470] ἐν τοῖσιν ἴματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;  
[471] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὁ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ  
[472] τὴν χεῖρ'. ἐὰν δὲ τοῦτο δράς, κυλοιδιῶν ἀνάγκη.  
[473] ἐπεὶ 'Θέλω 'γὰ σωφρόνως ὕσπερ κόρη καθῆσθαι,  
[474] λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,  
[475] ἷν μή τις ὕσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κάρεθίζῃ.

## Strophe 1

[476] [Χορὸς Γερόντων]: ὁ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κυωδάλοις;  
[477] οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον  
[478] τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ  
[479] ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν  
[480] Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε  
[481] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν  
[482] ἱερὸν τέμενος.  
[483]

## Katakeleusmos

[484] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,  
[485] ώς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.

## Epirrhema

[486] [Πρόβουλος]: καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,  
[487] ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.  
[488] [Λυσιστράτη]: ἵνα τάργυριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.  
[489] [Πρόβουλος]: διὰ τάργυριον πολεμοῦμεν γάρ;  
[489b] [Λυσιστράτη]: καὶ τάλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.  
[490] ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,  
[491] ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων  
[492] ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.  
[493] [Πρόβουλος]: ἀλλὰ τί δράσεις;  
[493b] [Λυσιστράτη]: τοῦτό μ' ἐρωτᾶς; ήμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.  
[494] [Πρόβουλος]: ύμεις ταμιεύσετε τάργυριον;  
[494b] [Λυσιστράτη]: τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;  
[495] οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ήμεῖς ταμιεύομεν ύμῖν;  
[496] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ ταύτον.  
[496b] [Λυσιστράτη]: πῶς οὐ ταύτον;  
[496c] [Πρόβουλος]: πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.  
[497] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.  
[497b] [Πρόβουλος]: πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;  
[498] [Λυσιστράτη]: ήμεῖς ύμᾶς σώσομεν.  
[498b] [Πρόβουλος]: ύμεις;  
[498c] [Λυσιστράτη]: ήμεῖς μέντοι.  
[498d] [Πρόβουλος]: σχέτλιόν γε.  
[499] [Λυσιστράτη]: ώς σωθήσει, κἄν μὴ βούλη.  
[499b] [Πρόβουλος]: δεινόν γε λέγεις.  
[499c] [Λυσιστράτη]: ἀγανακτεῖς.  
[500] ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἔστιν ὅμως.  
[500b] [Πρόβουλος]: νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.  
[501] [Λυσιστράτη]: σωστέον ω̄ τāν.

- [501b] [Πρόβουλος]: **κεὶ μὴ δέομαι;**  
**τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.**
- [501c] [Λυσιστράτη]:
- [502] [Πρόβουλος]: **ύμιν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;**
- [503] [Λυσιστράτη]: **ἡμεῖς φράσομεν.**
- [503b] [Πρόβουλος]: **λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάης,**  
**ἀκροῶ δή,**
- [503c] [Λυσιστράτη]:
- [504] **καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.**
- [504b] [Πρόβουλος]: **ἄλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ**
- [505] **ὑπὸ τῆς ὄργης αὐτὰς ἴσχειν.**
- [505b] [Γυνὴ Α]: **κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.**
- [506] [Πρόβουλος]: **τοῦτο μὲν ὡς γραῦ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.**
- [506b] [Λυσιστράτη]: **ταῦτα ποιήσω.**
- [507] **ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον † καὶ τὸν χρόνον ἡνεσχόμεθα †**  
**†**  
**ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἄττ' ἐποιεῖτε.**
- [508] **οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτούκ ἡρέσκετέ γ' ἡμᾶς.**
- [509] **ἄλλ' ἡσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἀν οὔσαι**
- [510] **ἡκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·**
- [511] **εἴτ' ἀλγοῦσαι τάνδιοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἀν γελάσασαι,**  
 innerlich
- [512] **τί βεβούλευται περὶ τῶν σπουδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι**  
**ἐν τῷ δῆμῳ τήμερον ὑμῖν; τίδε σοὶ ταῦτ'; η δ' ὅς ἀν ἀνήρ.**
- [513] **οὐ σιγήσει; κάγὼ ἐσίγων.**
- [515b] [Γυνὴ Β]: **ἄλλ' οὐκ ἀν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.**
- [516] [Πρόβουλος]: **κάνω ὥμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας.**
- [516b] [Λυσιστράτη]: **τοιγάρο ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.**
- [517] **ἔτερόν τι πουηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἀν ὑμῶν·**
- [518] **εἴτ' ἡρόμεθ' ἀν· πῶς ταῦτ' ὕνερ διαπράττεσθ' ὡδ' ἀνοήτως;**
- [519] **ό δέ μ' εύθὺς ὑποβλέψας ἀν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,**
- [520] **ὅτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.**
- [521] [Πρόβουλος]: **όρθως γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος.**
- [521b] [Λυσιστράτη]: **πῶς ὄρθως ὡς κακόδαιμον,**
- [522] **εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἔξην ὑμῖν ὑποθέσθαι;**
- [523] **ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἡκούομεν ἡδη,**
- [524] **οὐκ ἔστιν ἀνήρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἔτερός τις·**
- [525] **μετὰ ταῦθ' ὑμῖν εύθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ**
- [526] **ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;**
- [527] **ἥν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγούσων ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι**
- [528] **κάντισιωπάθ' ὁσπερ χήμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἀν ὑμᾶς.**
- [529] [Πρόβουλος]: **ύμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κού τλητὸν ἔμοιγε.**
- [529b] [Λυσιστράτη]: **σιώπα.**
- [530] [Πρόβουλος]: **σοί γ' ὡς κατάρατε σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ**
- [531] **περὶ τὴν κεφαλήν; μή υσν ζώην.**
- [531b] [Λυσιστράτη]: **ἄλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,**
- [532] **παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν**
- [533] **ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,**
- [534] **κάτα σιώπα**
- [535] [Γυνὴ Γ]: **καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον.**
- [536] [Λυσιστράτη]: **κάτα ξαίνειν ξυζωσάμενος**
- [537] **κυάμους τρώγων·**
- [538] **πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.**

## Gegenvorspiel

[539] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ' ὡς γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν

[540] ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.

## Antistrophe 1

[541] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔγωγε γὰρ ἂν οὕποτε κάμοιμ' ἂν ὄρχουμένη,

[542] τούδε τὰ γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρόστ·

[543] ἔθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ίέναι

[544] μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἵς

[545] ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, ἔνι θράσος,

[546] ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι δὲ φιλόπολις

[547] ἀρετὴ φρόνιμος.

## Antikatakeleusmos

[549] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὡς τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,

[550] χωρεῖτ' ὄργῃ καὶ μὴ τέγγεσθ'. ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

## Antepirrhema

[551] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἦνπερ ὁ τε γλυκύθυμος Ἔρως χῇ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη

[552] ἕμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,

[553] καť' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,

[554] οἵμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἐλλησι καλεῖσθαι.

[555] [Πρόβουλος]: τί ποιησάσας;

[555b] [Λυσιστράτη]: ἡν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὄπλοισιν

[556] ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

[556b] [Γυνὴ Α]: νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

[557] [Λυσιστράτη]: νῦν μὲν γὰρ δὴ κάν ταῖσι χύτραις κάν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως

[558] περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.

[559] [Πρόβουλος]: νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

[559b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,

[560] ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις καť' ὧνται κορακίνους.

[561] [Γυνὴ Β]: νὴ Δί· ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἴδον ἐφ' ἵππου

Pferd

[562] ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·

Greisin-

[563] ἔτερος δ' αὖ Θράξ πέλτην σείων κάκοντιον ὥσπερ ὁ Τηρεύς,

Tereus,

[564] ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.

schluckte|hinunter.

[565] [Πρόβουλος]: πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ

[566] ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι;

[566b] [Λυσιστράτη]: φαύλως πάνυ.

[566c] [Πρόβουλος]: πῶς; ἀπόδειξον.

[567] [Λυσιστράτη]: ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ἡ τεταραγμένος, ὥδε λαβοῦσαι,

[568] ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε,

[569] οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἔάσῃ,

[570] διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.

[571] [Πρόβουλος]: ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ

[572] παύσειν οἴεσθ' ὡς ἀνόητοι;

[572b] [Λυσιστράτη]: κἄν ύμῖν γ' εἴ τις ἐνῇν νοῦς,

- [573] ἐκ τῶν ἔριων τῶν ἡμετέρων ἐποιητεύεσθ' ἀν ἄπαντα.

[574] [Πρόβουλος]: πῶς δή; φέρ' ἵδω.

[574b] [Λυσιστράτη]: πρῶτον μὲν ἔχρην, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ

[575] ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης

[576] ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,

[577] καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἐαυτοὺς

[578] ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διασῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·

[579] εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν, ἄπαντας

[580] καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν,

[581] κεῖ τις ὄφείλει τῷ δημοσίᾳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖξαι·

[582] καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὅπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,

[583] διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται

[584] χωρὶς ἔκαστον· κἄτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας

[585] δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἔν, καπεῖτα ποιῆσαι

[586] τολύπην μεγάλην κἄτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.

[587] [Πρόβουλος]: οὕκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,

[588] αἵς οὐδὲ μετήν πάνυ τοῦ πολέμου;

[588b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ὡ παγκατάρατε

[589] πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αύτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι

[590] κάκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας.

[590b] [Πρόβουλος]: σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.

[591] [Λυσιστράτη]: εἴθ' ἡνίκα χρῆν εὑφρανθῆναι καὶ τῆς Ἱβης ἀπολαῦσαι,

[592] μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμέτερον μὲν ἔἄτε,

[593] περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.

[594] [Πρόβουλος]: οὕκουν χάνδρες γηράσκουσιν;

[594b] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἴπας ὅμοιον.

[595] ὁ μὲν ἡκων γάρ, κἀν ἢ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·

[596] τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, κἀν τούτου μὴ 'πιλάβηται,

[597] οὐδεὶς ἔθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.

## antipnigos



# Episode

- [608] [Πρόβουλος]: εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;  
[609] νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς  
[610] ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.  
[611] [Λυσιστράτη]: μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προύθέμεσθά σε;  
[612] ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῷ πάνυ  
[613] ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

# Chor

## Trochäen

- [614] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,  
[615]                         ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῷ τῷ πράγματι.  
[616]                         ηδη γὰρ ὅζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων

## Strophe 1

- [617] [Χορὸς Γερόντων]: πραγμάτων μοι δοκεῖ,  
[618]                         καὶ μάλιστ' ὁσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·  
[620]                         καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς  
[621]                         δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους  
[622]                         τὰς θεοῖς ἔχθρας γυναῖκας ἔξεπαίρωσιν δόλῳ  
[623]                         καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,  
[625]                         ἔνθεν ἔζων ἔγω.

## Trochäen

- [626] [Χορὸς Γερόντων]: δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ηδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,  
[627]                         καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὕσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,  
[628]                         καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἄνδραςιν Λακωνικοῖς,  
[629]                         οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκω κεχηνότι.  
[630]                         ἀλλὰ ταῦθ' ὑφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι.  
[631]                         ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι  
[632]                         καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,  
[633]                         ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,  
[634]                         ῶδε θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· ταύτοστ γάρ μοι γίγνεται  
[635]                         τῆς θεοῖς ἔχθρας πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

## Antistrophe 1

- [636] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται.  
[637]                         ἀλλὰ θώμεσθ' ὡ φίλαι γραῖες ταδὶ πρῶτον χαμαί.  
[638]                         ἡμεῖς γὰρ ὡ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν  
[639]                         τῇ πόλει χρησίμων·  
[640]                         εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.  
[641]                         ἐπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἡρρηφόρουν·  
[642]                         εἴτ' ἀλετρὶς ἡ δεκέτις οὕσα τάρχηγέτι·  
[645]                         κάτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἡ Βραυρωνίοις.  
[646]                         κάκανηφόρουν ποτ' οὕσα παῖς καλὴ 'χουσ'  
[647]                         ἰσχάδων ὄρμαθόν.

## Trochäen

- [648] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρα προύφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;  
[649]                         εὶ δ' ἔγω γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,  
[650]                         ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.  
[651]                         τούρανου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,  
[652]                         τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ  
[653]                         τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μηδικῶν  
[654]                         εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,

- [655] ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.  
 [656] ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,  
 [657] τῷδε γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρυῳ τὴν γνάθον.

## Strophe 2

- [658] [Χορὸς Γερόντων]: ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ  
 [660] πολλή; κάπιδωσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.  
 [661] ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.  
 [662] ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ώς τὸν ἄνδρα δεῖ  
 [663] ἀνδρὸς ὅζειν εὐθύς, ἀλλ' ούν ἐντεθριῶσθαι πρέπει.  
 [665] ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ επὶ Λείψυδριον ἥλθομεν ὅτ' ἡμεν ἔτι,  
 [666] νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κάναπτερῶσαι  
 [670] πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.

## Trochäen

- [672] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κὰν σμικρὰν λαβήν,  
 [673] ούδεν ἐλλείψουσιν αὕται λιπαροῦς χειρουργίας,  
 [674] ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι  
 [675] ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ήμάς ὥσπε, Ἀρτεμισία.  
 [676] ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἵππεας.  
 [677] ἵππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κάπιοχον γυνή,  
 [678] κούκ ἀν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,  
 [679] ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.  
 [680] ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον  
 [681] ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

## Antistrophe 2

- [683] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἴ νὴ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις,  
 [684] λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὕν ἐγὼ δή, καὶ ποιήσω  
 [685] τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.  
 [686] ἀλλὰ χήμεις ὡς γυναικες θᾶττον ἐκδυώμεθα,  
 [687] ὡς ἀν ὅζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.  
 [688] νῦν πρὸς ἔμ' ἵτω τις, ινα μή ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ  
 [689] κυάμους μέλανας.  
 [690] ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,  
 [691] αἰετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.

## Trochäen

- [696] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἡν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτῶ  
 [697] ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εύγενὴς Ἰσμηνία.  
 [698] οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, ούδ' ἡν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,  
 [699] ὅστις ὡς δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.  
 [700] ὥστε κάχθες θήκατη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ  
 [701] τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,  
 [702] παῖδα χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·  
 [703] οἱ δὲ πέμψειν ούκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.  
 [704] κούχι μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἀν  
 [705] τοῦ σκέλους ὡμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

# Episode

[706] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,**

[707] **τί μοι σκυθρωπὸς ἔξελήλυθας δόμων;**

[708] [Λυσιστράτη]: **κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν**

[709] **ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.**

[710] [Χορὸς Γυναικῶν]: **τί φῆς; τί φῆς;**

[711] [Λυσιστράτη]: **ἀληθῆ, ἀληθῆ.**

[712] [Χορὸς Γυναικῶν]: **τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.**

[713] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.**

[714] [Χορὸς Γυναικῶν]: **μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.**

[715] [Λυσιστράτη]: **βινητιῶμεν, ή βράχιστον τοῦ λόγου.**

[716] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἰὼ Ζεῦ.**

[717] [Λυσιστράτη]: **τί Ζῆν' ἀυτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.**

[718] **ἔγώ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν ούκέτι**

[719] **οἴα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· διαδιδράσκουσι γάρ.**

[720] **τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν**

[721] **κατέλαβον ή τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,**

[722] **τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὖ κατειλυσπωμένην,**

[723] **τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρούθου τμίαν†**  
teinet

[724] **ἥδη πέτεσθαι διανοούμενην κάτω**

[725] **ἐξ Ὄρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.**

[726] **πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε**

[727] **ἔλκουσιν. ἥδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.**

[728] **αὗτη σὺ ποῖ θεῖς;**

[728b] [Γυνὴ Α]: **οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.**

[729] **οἵκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια**

[730] **ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.**

[730b] [Λυσιστράτη]: **ποίων σέων;**

[731] **οὐκ εἴ πάλιν;**

[731b] [Γυνὴ Α]: **ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τῷ θεῷ**

[732] **ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.**

[733] [Λυσιστράτη]: **μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῆ.**

[734] [Γυνὴ Α]: **ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τάρι';**

[734b] [Λυσιστράτη]: **ἥν τούτου δέη.**

[735] [Γυνὴ Β]: **τάλαιν' ἔγώ, τάλαινα τῆς Ἀμοργίδος,**

Amorgis,

[736] **ἥν ἄλοπον οἵκοι καταλέλοιφ'.  
zurück|gelassen|habe|ich.**

[736b] [Λυσιστράτη]: **αὕθητέρα**

[737] **ἐπὶ τὴν Ἀμοργιν τὴν ἄλοπον ἔξερχεται.**

[738] **χώρει πάλιν δεῦρ'.**

[738b] [Γυνὴ Β]: **ἄλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρου**

Phosphorus

[739] **ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.**

hinauf|gehe|ich.

[740] [Λυσιστράτη]: **μή μάποδείρης. ἥν γὰρ ἄρξης τοῦτο σύ,**

[741] **έτέρα γυνὴ ταύτον ποιεῖν βουλήσεται.**

[742] [Γυνὴ Γ]: **ὦ πότνι! Εἰλείθυι! ἐπίσχες τοῦ τόκου,**

[743] **ἔως ἂν εἰς ὄσιον μόλω 'γὰ χωρίον.**

[744] [Λυσιστράτη]: **τί ταῦτα ληρεῖς;**

[744b] [Γυνὴ Γ]: **αὐτίκα μάλα τέξομαι.**

- [745] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ’ οὐκ ἐκύεις σύ γ’ ἔχθες.**
- [745b] [Γυνὴ Γ]: **ἀλλὰ τήμερον.**
- [746] **ἀλλ’ οἴκαδέ μ’ ώς τὴν μαιάν ὡς Λυσιστράτη**
- [747] **ἀπόπεμψον ώς τάχιστα.**
- [747b] [Λυσιστράτη]: **τίνα λόγον λέγεις;**
- [748] **τί τοῦτ’ ἔχεις τὸ σκληρόν;**
- [748b] [Γυνὴ Γ]: **ἄρρεν παιδίον.**
- [749] [Λυσιστράτη]: **μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ’, ἀλλ’ ἡ χαλκίον**
- [750] **ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ’ ἐγώ.**
- [751] **ὦ καταγέλαστ’ ἔχουσα τὴν ιερὰν κυνῆν**
- [752] **κυεῖν ἔφασκες;**
- [752b] [Γυνὴ Γ]: **καὶ κυῶ γε νὴ Δία.**
- [753] [Λυσιστράτη]: **τί δῆτα ταύτην εἴχες;**
- [753b] [Γυνὴ Γ]: **ἴνα μ’ εἰ καταλάβοι**
- [754] **οἱ τόκος ἔτ’ ἐν πόλει, τέκοιμ’ ἐς τὴν κυνῆν**
- [755] **ἐσβᾶσσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.**
- [756] [Λυσιστράτη]: **τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.**
- [757] **οὐ τάμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;**
- [758] [Γυνὴ Γ]: **ἀλλ’ οὐ δύναμαι ‘γωγ’ οὐδὲ κοιμᾶσθ’ ἐν πόλει,**
- [759] **έξ οὖ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οίκουρόν ποτε.**
- [760] [Γυνὴ Δ]: **ἐγὼ δ’ ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν’ ἀπόλλυμαι**
- [761] **ταῖς ἀγρυπνίαισι κακαβαζουσῶν ἀεί.**
- [762] [Λυσιστράτη]: **ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.**
- [763] **ποθεῖτ’ ἵσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ’ οὐκ οἴει**
- [764] **ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ’ εῦ οἴδ’ ὅτι**
- [765] **ἄγουσι νύκτας. ἀλλ’ ἀνάσχεσθ’ ὥγαθαί,**
- [766] **καὶ προσταλαιπωρήσατ’ ἔτ’ ὀλίγον χρόνον,**
- [767] **ώς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν**
- [768] **μὴ στασιάσωμεν· ἐστι δ’ ὁ χρησμὸς οὐτοσί.**
- [769] [Γυνὴ Α]: **λέγ’ αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.**
- [769b] [Λυσιστράτη]: **σιγάτε δή.**
- [770] **ἀλλ’ ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἔνα χῶρον,**
- [771] **τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνται τε φαλήτων,**
- [772] **παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ’ ὑπέρτερα νέρτερα θήσει**
- [773] **Ζεὺς ὑψιβρεμέτης—**
- [773b] [Γυνὴ Β]: **έπανω κατακεισόμεθ’ ἡμεῖς;**
- [774] [Λυσιστράτη]: **ἥν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν**
- [775] **έξ ιεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει**
- [776] **ὅρνεον οὐδὲ ὄτιοῦν καταπυγωνέστερον εἴναι.**
- [777] [Γυνὴ Α]: **σαφῆς γ’ ὁ χρησμὸς νὴ Δί’.**
- [777b] [Λυσιστράτη]: **ὦ πάντες Θεοί,**
- [778] **μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,**
- [779] **ἀλλ’ εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογε**
- [780] **ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.**

## Lyrische Szene

### Strophe 1

- [781] [Χορὸς Γερόντων]: **μῦθον βούλομαι λέξαι τιν’ ὑμῖν, ὅν ποτ’ ἥκουσ’**
- [782] **αὐτὸς ἔτι παῖς ὕν.**
- [785] **οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,**

[786] δὸς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,  
[787] κάν τοῖς ὄρεσιν ὥκει·  
[788] κἀτ' ἐλαγοθήρει  
[789] πλεξάμενος ἄρκυς,  
[790] καὶ κύνα τιν' εἶχεν,  
[791] κούκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.  
[792] οὕτω τὰς γυναικας ἐβδελύχθη  
[793] 'κ' εἰνος, ἡμεῖς τ' ούδεν ἦττον  
[794] τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.  
[795] [Γέρων]: βούλομαι σε γραῦ κύσαι—  
[796] [Γυνή]: κρόμμυόν τᾶρ' οὐκ ἔδει.  
[797] [Γέρων]: κάνατείνας λακτίσαι.  
[798] [Γυνή]: τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.  
[799] [Χορὸς Γερόντων]: καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν  
[800] τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγός  
[801] τε τοῖς ἔχθροῖς ἅπασιν,  
[802] ὡς δὲ καὶ Φορμίων.  
[803]

## Antistrophe 2

[804] [Χορὸς Γυναικῶν]: κάγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι  
[805] τῷ Μελανίωνι.  
[806] Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν  
[807] ἐν σκάλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,  
[808] Ἐρινύων ἀπορρώξ.  
[809] οὔτος οὖν ὁ Τίμων  
[810] [Χορὸς Γυναικῶν]: [[Zeile Lost]]  
[811] ὥχεθ' ὑπὸ μίσους  
[812] πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.  
[813] οὕτω 'κεινος ὑμῶν ἀντεμίσει  
[814] τοὺς πονηροὺς ἀνδρας ἀεί,  
[815] ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.  
[816] [Γυνή]: τὴν γυνάθον βούλει θένω;  
[817] [Γέρων]: μηδαμῶς· τέδεισά γε. †  
[818] †  
[819] [Γυνή]: ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;  
[820] [Γέρων]: τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.  
[821] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἵδοις  
[822] καίπερ οὕσης γραὸς ὄντ' αὐτὸν  
[823] κομήτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον  
[824] τῷ λύχνῳ.

## Lyrische Szene

[825] [Λυσιστράτη]: ίοὺ ίοὺ γυναικες ἵτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ  
[826] ταχέως.  
[827] [Γυνή]: τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;  
[828] [Λυσιστράτη]: ἄνδρος ἄνδρος ὄρῳ προσιόντα παραπεπληγμένον,  
[829] τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὄργιοις εἰλημμένον.  
[830] ὡς πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου  
[831] μεδέουσ', ιθ' ὄρθὴν ἥνπερ ἔρχι τὴν ὄδόν.  
[832] [Γυνή]: ποῦ δ' ἔστιν ὅστις ἔστι;  
[833] [Λυσιστράτη]: παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

[836] [Γυνή]: Ὡς η Δίης εστι δῆτα. τίς κάστιν ποτε;

[837] [Λυσιστράτη]: όρατε· γιγνώσκει τις ύμῶν;

[837b] [Μυρρίνη]:

νὴ Δία

[838] εἶγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

[839] [Λυσιστράτη]: σὸν ἔργον ἥδη τοῦτον ὁπτᾶν καὶ στρέφειν

[840] κάξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,

[841] καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὡν σύνοιδεν ή κύλιξ.

[842] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

[842b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ἐγὼ

[843] ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ' ἐνθαδί,

[844] καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

[845] [Κινησία]: οἴμοι κακοδαίμων, οῖος ὁ σπασμός μ' ἔχει

[846] χώ τέτανος ὕσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

[847] [Λυσιστράτη]: τίς οὗτος ούντος τῶν φυλάκων ἐστώς;

[847b] [Κινησία]: ἐγώ.

[848] [Λυσιστράτη]: ἀνὴρ;

[848b] [Κινησία]: ἀνὴρ δῆτ'.

[848c] [Λυσιστράτη]: οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

[849] [Κινησία]: σὺ δ' εἰ τίς ήκβάλλουσά μ';

[849b] [Λυσιστράτη]: ἡμεροσκόπος.

[850] [Κινησία]: πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.

[851] [Λυσιστράτη]: ίδοὺ καλέσω 'γὰ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἰ;

[852] [Κινησία]: ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

[853] [Λυσιστράτη]: ὦ χαῖρε φίλατα· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοῦνομ

[854] τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδὲ ἀνώνυμον.

[855] ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.

[856] κὰν ὧδον ἡ μῆλον λάβῃ, Κινησία

[857] τουτὶ γένοιτο, φησίν.

[857b] [Κινησία]: ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

[858] [Λυσιστράτη]: νὴ τὴν Αφροδίτην· κἀντα περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ

[859] λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ

[860] στὶ ληρός ἐστι τάλλα πρὸς Κινησίαν.

[861] [Κινησία]: ίθι νυν καλέσον αὐτήν.

[861b] [Λυσιστράτη]: τί οὖν; δώσεις τί μοι;

[862] [Κινησία]: εἶγωγέ σοι νὴ τὸν Δίην, ἡν βούλη γε σύ·

[863] ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμι σοι.

[864] [Λυσιστράτη]: φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

[864b] [Κινησία]: ταχὺ νυν πάνυ.

[865] ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,

[866] ἐξ οὐπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

[867] ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ

[868] εἴναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

[869] χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

[870] [Μυρρίνη]: φιλῶ φιλῶ 'γὰ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται

[871] ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

[872] [Κινησία]: ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾶς;

[873] κατάβηθι δεῦρο.

[873b] [Μυρρίνη]: μὰ Δίης ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὕ.

[874] [Κινησία]: ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;

[875] [Μυρρίνη]: οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

[876] [Κινησία]: ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμένος μὲν οὖν.

[877] [Μυρρίνη]: ἀπειμι.

- [877b] [Κινησιάς]: μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
- [878] ὑπάκουουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
- [879] [Παῖς Κινησίου]: μαμμία, μαμμία, μαμμία.
- [880] [Κινησιάς]: αὕτη τί πάσχεις; ούδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
- [881] ἄλουτον ὃν κάθηλον ἔκτην ἡμέραν;
- [882] [Μυρρίνη]: ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελής αὐτῷ πατήρ
- [883] ἔστιν.
- [883b] [Κινησιάς]: κατάβηθ' ὡς δαιμονία τῷ παιδίῳ.
- [884] [Μυρρίνη]: οἶνον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
- [885] [Κινησιάς]: ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
- [886] πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν.
- [887] χᾶ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρευθύεται,
- [888] ταῦτ' αὐτὰ δῆ 'σθ' ἢ κάμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
- [889] [Μυρρίνη]: ὡς γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
- [890] φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
- [891] [Κινησιάς]: τί ὡς πονήρα ταῦτα ποιεῖς χάτεραις
- [892] πείθει γυναιξί, κάμε τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
- [893] αὐτῇ τε λυπεῖ;
- [893b] [Μυρρίνη]: μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
- [894] [Κινησιάς]: τὰ δ' ἔνδον ὄντα τάμα καὶ σὰ χρήματα
- [895] χεῖρον διατίθης.
- [895b] [Μυρρίνη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
- [896] [Κινησιάς]: ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
- [897] ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;
- [897b] [Μυρρίνη]: ἐμοιγε νὴ Δία.
- [898] [Κινησιάς]: τὰ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
- [899] χρόνον τοσοῦτόν ἔστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
- [900] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτε γε
- [901] καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.
- [901b] [Κινησιάς]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
- [902] ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
- [902b] [Μυρρίνη]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
- [903] κάγωγ' ἅπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
- [904] [Κινησιάς]: σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνῃθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
- [905] [Μυρρίνη]: οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἔρω γ' ὡς οὐ φιλῶ.
- [906] [Κινησιάς]: φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὡς Μύρριον;
- [907] [Μυρρίνη]: ὡς καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
- [908] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτο γ' οἴκαδ' ὡς Μανῆ φέρε.
- [909] ίδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κπιδών,
- [910] σὺ δ' οὐ κατακλίνει.
- [910b] [Μυρρίνη]: ποῦ γὰρ ἀν τις καὶ τάλαν
- [911] δράσειε τοῦθος;
- [911b] [Κινησιάς]: ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
- [912] [Μυρρίνη]: καὶ πῶς ἔθ' ἀγνὴ δῆτ' ἀν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
- [913] [Κινησιάς]: κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
- [914] [Μυρρίνη]: ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
- [915] [Κινησιάς]: εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσῃς.
- [916] [Μυρρίνη]: φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.
- [916b] [Κινησιάς]: μηδαμῶς.
- [917] ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.
- [917b] [Μυρρίνη]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἔγω
- [918] καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαὶ.

- [919] [Κινησιάς]: ἡ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη στὶν καλῶς.
- [920] [Μυρρίνη]: ίδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κάγω κεδύομαι.
- [921] καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἔξοιστέα.
- [922] [Κινησιάς]: ποία ψίαθος; μὴ μοί γε.
- [922b] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
- [923] αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
- [923b] [Κινησιάς]: δός μοί νυν κύσαι.
- [924] [Μυρρίνη]: ίδού.
- [924b] [Κινησιάς]: παπαιάξ· ἥκε νυν ταχέως πάνυ.
- [925] [Μυρρίνη]: ίδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ κεδύομαι.
- [926] καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
- [927] [Κινησιάς]: ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.
- [927b] [Μυρρίνη]: νὴ Δί' ἀλλ' ἔγω.
- [928] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἡ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
- [929] [Μυρρίνη]: ἀνίστασ', ἀναπήδησον.
- [929b] [Κινησιάς]: ἥδη πάντ' ἔχω.
- [930] [Μυρρίνη]: ἄπαντα δῆτα.
- [930b] [Κινησιάς]: δεῦρο νυν ὡς χρύσιον.
- [931] [Μυρρίνη]: τὸ στρόφιον ἥδη λύομαι. μέμνησό νυν.
- [932] μὴ μ' ἔξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
- [933] [Κινησιάς]: νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
- [933b] [Μυρρίνη]: σισύραν οὐκ ἔχεις.
- [934] [Κινησιάς]: μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
- [935] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
- [936] [Κινησιάς]: ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
- [937] [Μυρρίνη]: ἔπαιρε σαυτόν.
- [937b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτο γε.
- [938] [Μυρρίνη]: βούλει μυρίσω σε;
- [938b] [Κινησιάς]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
- [939] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μῆ.
- [940] [Κινησιάς]: εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὡς Ζεῦ δέσποτα.
- [941] [Μυρρίνη]: πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κάλείφου λαβών.
- [942] [Κινησιάς]: οὐχ ἥδυ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
- [943] εἰ μὴ διατριπτικόν γε κούκ ζον γάμων.
- [944] [Μυρρίνη]: τάλαιν' ἔγω τὸ Ῥόδιον ἡνεγκον μύρον.
- [945] [Κινησιάς]: ἀγαθόν· ἔσα αὕτ' ὡς δαιμονία.
- [945b] [Μυρρίνη]: ληρεῖς ἔχων.
- [946] [Κινησιάς]: κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
- [947] [Μυρρίνη]: λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
- [947b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔτερον ἔχω.
- [948] ἀλλ' ὧζυρὰ κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
- [949] μηδέν.
- [949b] [Μυρρίνη]: ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
- [950] ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὡς φίλτατε
- [951] σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
- [951b] [Κινησιάς]: βουλεύσομαι.
- [952] ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
- [953] τά τ' ἄλλα πάντα κάποδείρασ' οίχεται.

# Lyrik

- [954] [Κινησιάς]: οἵμοι τί πάθω; τίνα βινήσω  
[955] τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;  
[956] πῶς ταυτὴνὶ παιδοτροφήσω;  
[957] ποῦ Κυναλώπηξ;  
[958] μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
- [959] [Χορὸς Γερόντων]: ἐν δεινῷ γ' ὡ δύστηνε κακῷ  
[960] τείρει ψυχὴν ἔξαπατηθείς.  
[961] κάγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.  
[962] ποῖος γὰρ ἂν ἢ νέφρος ἀντίσχοι,  
[963] ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὅρχεις,  
[964] ποία δ' ὁσφῦς, ποῖος δ' ὅρρος  
[965] κατατεινόμενος  
[966] καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὅρθρους;  
[967] [Κινησιάς]: ὡ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
- [968] [Χορὸς Γερόντων]: ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'  
[969] ἢ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
- [970] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ φίλῃ καὶ παγγλυκερά.
- [971] [Χορὸς Γερόντων]: ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρά.
- [972] [Κινησιάς]: μιαρὰ δῆτ' ὡ Ζεῦ ὡ Ζεῦ·  
[973] εἴθ' αὐτὴν ὄσπερ τοὺς θωμοὺς  
[974] μεγάλω τυφῷ καὶ πρηστῆρι  
[975] ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας  
[976] οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,  
[977] ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,  
[978] κάτ' ἔξαίφνης  
[979] περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

# Iamben

- [980] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: πᾶς τῶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἀ γερωχία  
[981] ἢ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
- [982] [Κινησιάς]: σὺ δ' εἴ πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος;
- [983] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: κάρυξ ἐγὼν ὡ κυρσάνιε ναὶ τῷ σιῷ  
[984] ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
- [985] [Κινησιάς]: κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
- [986] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα.
- [986b] [Κινησιάς]: ποῖ μεταστρέψει;  
[987] τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾶς  
[988] ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
- [988b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα  
[989] ὄνθρωπος.
- [989b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔστυκας ὡ μιαρώτατε.
- [990] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
- [991] [Κινησιάς]: τί δ' ἐστί σοι τοδι;
- [991b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: σκυτάλα Λακωνικά.
- [992] [Κινησιάς]: εἴπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλῃ Λακωνική.
- [993] ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότ' ἐμὲ σὺ τάληθῇ λέγε.
- [994] τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τάν Λακεδαιμονι;
- [995] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ὄρσὰ Λακεδαιμονίων πᾶσα καὶ τοὶ σύμμαχοι
- [996] ἄπαντες ἔστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
- [997] [Κινησιάς]: ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;

[998] **ἀπὸ Πανός;**

[998b] [Κήρυξ Λακεδαιμονίων]: **οὕκ, ἀλλ' ἄρχεν οἰῶ Λαμπιτώ,**

[999] **ἔπειτα τάλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἄμα**

[1000] **γυναῖκες ἢπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος**

[1001] **ἀπῆλασαν τῷς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.**

[1002] [Κινησιάς]: **πῶς οὖν ἔχετε;**

[1002b] [Κήρυξ Λακεδαιμονίων]: **μογίομες. ἀν γὰρ τὰν πόλιν**

[1003] **ἄπερ λυχνοφορίοντες ἐπικεκύφαμες.**

[1004] **ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγεῖν**

[1005] **έωντι, πρίν γ' ἄπαντες ἐξ ἐνδὸς λόγῳ**

[1006] **σπουδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.**

[1007] [Κινησιάς]: **τοутὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομάμοται**

[1008] **ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.**

[1009] **ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν**

[1010] **αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.**

[1011] **ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω**

[1012] **πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.**

[1013] [Κήρυξ Λακεδαιμονίων]: **ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὶ λέγεις.**

## Chor

### Trochäen

[1014] [Χορὸς Γερόντων]: **ούδέν ἔστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,**

[1015] **οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὕδωρ, οὐδεμία πόρδαλις.**

[1016] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεὶς εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,**

[1017] **έξδον ὃ πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;**

[1018] [Χορὸς Γερόντων]: **ώς ἐγὼ μισῶν γυναικας οὐδέποτε παύσομαι.**

[1019] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὐ σε περιόψομαι**

[1020] **γυμνὸν ὄνθ' οὔτως. ὅρῳ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἰ.**

[1021] **ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.**

[1022] [Χορὸς Γερόντων]: **τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·**

[1023] **ἀλλ' ὑπ' ὁργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.**

[1024] [Χορὸς Γυναικῶν]: **πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἰ.**

[1025] **κεῖ με μὴ λύπεις, ἐγώ σου κὰν τόδε τὸ θηρίον**

[1026] **τούπῃ τώφθαλμῷ λαβοῦσ' ἔξειλον ἀν δὲ νῦν ἔνι.**

[1027] [Χορὸς Γερόντων]: **τοῦτ' ἄρ' ἦν με τούπιτρίβον, δακτύλιος οὐτοσί·**

[1028] **ἐκσκάλευσον αὐτό, κάτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·**

[1029] **ώς τὸν ὄφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.**

[1030] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.**

[1031] **ἥ μέγ' ὃ Ζεῦ χρῆμ' ίδειν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.**

[1032] **οὐχ ὄρφς; οὐκ ἐμπίσις ἔστιν ἥδε Τρικορυσία;**

[1033] [Χορὸς Γερόντων]: **νὴ Δί' ὄνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,**

[1034] **ώστ' ἐπειδὴ 'Ζηρέθη, ρέει μου τὸ δάκρυον πολύ.**

[1035] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εῖ,**

[1036] **καὶ φιλήσω.**

[1036b] [Χορὸς Γερόντων]: **μὴ φιλήσης.**

[1036c] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἥν τε βούλῃ γ' ἦν τε μῆ.**

[1037] [Χορὸς Γερόντων]: **ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'. ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,**

[1038] **κάστ' ἐκεῖνο τούπος ὅρθως κού κακῶς εἰρημένον,**

[1039] **οὕτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.**

[1040] **ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι**

- [1041] ούτε δράσω φλαῦρον ούδεν οὕθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.  
[1042] ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

## Chor

### Strophe 1

- [1043] [Χορός]: οὐ παρασκευαζόμεσθα  
[1044] τῶν πολιτῶν ούδεν' ὡς νδρες  
[1045] φλαῦρον εἰπεῖν ούδε τέ ξν.  
[1046] ἀλλὰ πολὺ τούμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν  
[1047] καὶ δρᾶν· ίκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.  
[1048] ἀλλ' ἐπαγγελέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,  
[1049] εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖται  
[1050] λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,  
[1051] ώς τὸ πόλλον ἔσω στὶν τὸ  
[1052] κάχομεν βαλλάντια.  
[1053] κάν ποτ' εἰρήνη φανῆ,  
[1054] δοτις ἀν νυνὶ δανείσηται  
[1055] παρ' ἡμῶν,  
[1056] ἀν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.  
[1057]

### Antistrophe 1

- [1058] [Χορός]: ἐστιάν δὲ μέλλομεν ξένους  
[1059] τινὰς Καρυστίους, ἄνδρας  
[1060] καλούς τε κάγαθούς.  
[1061] κάστιν ἔτ' ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,  
[1062] καὶ τοῦτο τέθυχ', ώς τὰ κρέας ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.  
[1063] ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶ δὲ χρὴ  
[1064] τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὖ  
[1065] τούς τε καὶ τὰ παιδία, εἴτ' εἴσω βαδίζειν,  
[1066] μηδὲ ἐρέσθαι μηδένα,  
[1067] ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς  
[1068] ώσπερ οἴκαδ' εἰς ἐαυτῶν  
[1069] γεννικῶς, ώς  
[1070] ἡ θύρα κεκλήσεται.  
[1071]

### Anapäste

- [1072] [Χορός]: καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρέσβεις ἔλκοντες ὑπήνας  
[1073] χωροῦσ', ώσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.  
[1074] ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,  
[1075] εἴτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.  
[1076] [Λάκων]: τί δεῖ ποθ' ὑμὲς πολλὰ μυσίδειν ἔπη;  
[1077] ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ώς ἔχοντες ἵκομες.  
[1078] [Χορός]: βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ  
[1079] δεινῶς, τεθερμῶσθαί γετ τείρον φαίνεται.  
[1080] [Λάκων]: ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει  
[1081] παντά τις ἐλσῶν ἀμὲν εἰράναν σέτω.  
[1082] [Χορός]: καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας  
[1083] ώσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων

- [1084] Θαίμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται  
 [1085] ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.  
 [1086] [Ἀθηναῖος]: τίς ἀν φράσεις ποῦ' στιν ἡ Λυσιστράτη;  
 [1087] ὡς ἄνδρες ἡμεῖς ούτοι τοιουτοιί.  
 [1088] [Χορός]: χαύτη ξυνάδει χήτερα ταύτη νόσω.  
 [1089] ἢ που πρὸς ὅρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;  
 [1090] [Ἀθηναῖος]: μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.  
 [1091] ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,  
 [1092] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ κλεισθένη βινήσομεν.  
 [1093] [Χορός]: εἰ σωφρονεῖτε, θαίμάτια λήψεσθ', ὅπως  
 [1094] τῶν Ἐρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὅψεται.  
 [1095] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.  
 [1095b] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιώ  
 [1096] παντὶ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.  
 [1097] [Ἀθηναῖος]: ὁ χαίρετ' ὁ Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.  
 [1098] [Λάκων]: ὁ Πολυχαρείδα δεινά κ' αὖ 'πεπόνθεμες,  
 [1099] αἱ εἶδον ἀμὲ τῶνδρες ἀμπεφλασμένως.  
 [1100] [Ἀθηναῖος]: ἄγε δὴ Λάκωνες αὕθ' ἔκαστα χρὴ λέγειν.  
 [1101] ἐπὶ τὶ πάρεστε δεῦρο;  
 [1101b] [Λάκων]: περὶ διαλλαγῶν  
 [1102] πρέσβεις.  
 [1102b] [Ἀθηναῖος]: καλῶς δὴ λέγετε· χήμεῖς τουτογί.  
 [1103] τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράην,  
 [1104] ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἀν μόνη;  
 [1105] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιώ καν λῆτε τὸν Λυσίστρατον.  
 [1106] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἕοικε, δεῖ καλεῖν.  
 [1107] αύτὴ γάρ, ὡς ἥκουσεν, ἥδ' ἔξερχεται.

## Anapäste

- [1108] [Χορός]: χαῖρ' ὁ πασῶν ἄνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι  
 [1109] δεινὴν δειλὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολύπειρον.  
 [1110] ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἐλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴννγι  
 [1111] συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.  
 [1112] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις  
 [1113] ὄργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κτειρωμένους.  
 [1114] τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;  
 [1115] πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,  
 [1116] καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,  
 [1117] μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,  
 [1118] ἀλλ' ὡς γυναῖκας είκός, οἰκείως πάνυ,  
 [1119] ἦν μὴ διδῷ τὴν χειρα, τῆς σάθης ἄγε.  
 [1120] ἵθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,  
 [1121] οὐ δ' ἀν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.  
 [1122] ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,  
 [1123] ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.  
 [1124] ἐγὼ γυνὴ μέν είμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,  
 [1125] αύτῃ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γυνώμης ἔχω,  
 [1126] τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους  
 [1127] πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.  
 [1128] λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι  
 [1129] κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς ἐκ χέρνιβος

- [1130] βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς  
[1131] Ὄλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ πόσους  
[1132] εἴποιμ' ἀν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;  
[1133] ἔχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι  
[1134] Ἐλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.  
[1135] εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
- [1136] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
- [1137] [Λυσιστράτη]: εἴτ' ὡς Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,  
[1138] οὐκ ἵσθ' ὅτ' ἔλθων δεῦρο Περικλείδας ποτὲ  
[1139] ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο  
[1140] ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡχρὸς ἐν φοινικίδι  
[1141] στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε  
[1142] ὑμῖν ἐπέκειτο χῶ θεός σείων ἄμα.  
[1143] ἔλθων δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις  
[1144] Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.  
[1145] ταῦτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὅπο  
[1146] δηοῦτε χώραν, ἥς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
- [1147] [Ἀθηναῖος]: ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί' ὡς Λυσιστράτη.
- [1148] [Λάκων]: ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
- [1149] [Λυσιστράτη]: ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἴει;  
[1150] οὐκ ἵσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὖ  
[1151] κατωνάκας φοροῦντας ἔλθόντες δορὶ<sup>1</sup>  
[1152] πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,  
[1153] πολλοὺς δ' ἐταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,  
[1154] ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,  
[1155] κήλευθέρωσαν κάντὶ τῆς κατωνάκης  
[1156] τὸν δῆμον ὑμῶν χλαιῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
- [1157] [Λάκων]: οὕπα γυναῖκ' ὅπωπα χαῖωτεραν.
- [1158] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
- [1159] [Λυσιστράτη]: τί δῆθ' υπηργμένων γε πολλῶν κάγαθῶν  
[1160] μάχεσθε κού παύεσθε τῆς μοχθηρίας;  
[1161] τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τούμποδῶν;
- [1162] [Λάκων]: ἀμές γε λῶμες, αἱ τις ἀμὶν τῶγκυκλον  
[1163] λῃ τοῦτ' ἀποδόμεν.
- [1163b] [Λυσιστράτη]: ποῖον ὡς τᾶν;
- [1163c] [Λάκων]: τὰν Πύλον,
- [1164] ἄσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
- [1165] [Ἀθηναῖος]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
- [1166] [Λυσιστράτη]: ἄφετ' ὕγάθ' αὐτοῖς.
- [1166b] [Ἀθηναῖος]: κἄτα τίνα κινήσομεν;
- [1167] [Λυσιστράτη]: ἔτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
- [1168] [Ἀθηναῖος]: τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
- [1169] πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
- [1170] κόλπον τὸν ὅπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
- [1171] [Λάκων]: οὐ τῷ σιώ οὐχὶ πάντα γ' ὡς λισσάνιε.
- [1172] [Λυσιστράτη]: ἔστε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
- [1173] [Ἀθηναῖος]: ἥδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
- [1174] [Λάκων]: ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα τπρῶτατ ναὶ τῷ σιώ.
- [1175] [Λυσιστράτη]: ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
- [1176] ἄλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
- [1177] τοῖς ξυμμάχοις ἔλθόντες ἀνακοινώσατε.
- [1178] [Ἀθηναῖος]: ποίοισιν ὡς τᾶν ξυμμάχοις; ἔστύκαμεν.

[1179] οὐ ταύτα δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν  
[1180] βινεῖν ἅπασιν;

[1180b] [Λάκων]: τοῖσι γῷν ναὶ τῷ σιὰ  
[1181] ἀμοῖσι.

[1181b] [Ἀθηναῖος]: καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.  
[1182] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,  
[1183] ὅπως ἀν αἱ γυναῖκες ύμᾶς ἐν πόλει  
[1184] ζενίσωμεν ὃν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.  
[1185] ὅρκους δ' ἔκει καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.  
[1186] κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ύμῶν λαβὼν  
[1187] ἄπεισ' ἔκαστος.

[1187b] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' ιώμεν ὡς τάχος.  
[1188] [Λάκων]: ἄγ' ὅπα τυ λῆς.  
[1188b] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

## Antistrophe 2

[1189] [Χορός]: στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ  
[1190] χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ  
[1191] χρυσίων, ὅσ' ἔστι μοι,  
[1192] οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν  
[1193] τοῖς παισίν, ὅπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.  
[1194] πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν  
[1195] χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ  
[1196] μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν  
[1197] θαι τὸ μὴ οὐχὶ<sup>λ</sup>  
[1198] τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,  
[1199] χάττ' ἂν ἔνδον ἢ φορεῖν.  
[1200] ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ  
[1201] μή τις ὑμῶν  
[1202] ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

## Antistrophe 3

[1203] [Χορός]: εί **δέ τω μὴ σῖτος** ύμῶν  
[1204] **ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας** καὶ  
[1205] **σμικρὰ πολλὰ παιδία,**  
[1206] **ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν**  
[1207] **ό δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανί**  
[1208] **δστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἵτω**  
[1209] **είς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ**  
[1210] **κωρύκους, ὡς λήψεται πυ**  
Weizen  
[1211] **ρούς· οἱ Μανῆς δ'**  
[1212] **οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.**  
[1213] **πρός γε μέντοι τὴν Θύραν**  
[1214] **προσαγορεύω μὴ βαδίζειν**  
[1215] **τὴν ἐμήν, ἀλλ'**  
[1215a] **εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.**

# Lyrische Szene

- [1216] [Αθηναῖος A.]: : ἄνοιγε τὴν Θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;  
[Αθηναῖος] nicht willst|du;
- [1217] : ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι  
[Αθηναῖος] der Fackel
- [1218] : ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.  
[Αθηναῖος] der Ort.
- [1219] : οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,  
[Αθηναῖος] dieses zu|tun,
- [1220] : ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.  
[Αθηναῖος] Gefallen|zu|tun, werden|wir|zusätzlich|mühen|uns.
- [1221] [Αθηναῖος B.]: χῆμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
- [1222] [Αθηναῖος A.]: : οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.  
[Αθηναῖος] Haare lang.
- [1223] : οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἀν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν  
[Αθηναῖος] Lakedaimonier drinnen
- [1224] : καθ' ἡσυχίαν ἀπίστου εύωχημένοι;  
[Αθηναῖος] weg|gehen|mögen gut|bewirtet|seind;
- [1225] [Αθηναῖος B.]: : οὕπια τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.  
[Αθηναῖος] habe|gesehen ich.
- [1226] : ἦ καὶ χαρίεντες ἥσαν οἱ Λακωνικοί·  
[Αθηναῖος] die Lakonischen·
- [1227] : ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.  
[Αθηναῖος] Zech|genossen weisesten.
- [1228] [Αθηναῖος A.]: : ὁρθῶς γ', ὅτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.  
[Αθηναῖος] nicht sind|wir|gesund·
- [1229] : ἦν τοὺς Αθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,  
[Αθηναῖος] überzeuge sprechend|seind,
- [1230] : μεθύοντες ἀεὶ πανταχοὶ πρεσβεύσομεν.  
[Αθηναῖος] überall werden|wir|Gesandtschaften|führen.
- [1231] : νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα  
[Αθηναῖος] nach Lakedaimon
- [1232] : νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν.  
[Αθηναῖος] irgend werden|wir|auf|röhren·
- [1233] : ὕσθ' ὅ τι μὲν ἀν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,  
[Αθηναῖος] nicht hören|wir,
- [1234] : ἀ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,  
[Αθηναῖος] dieses haben|wir|unterstellt,
- [1235] : ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταύτᾳ τῶν αὐτῶν πέρι.  
[Αθηναῖος] gleichen über.
- [1236] : νυνὶ δ' ἄπαντ' ἥρεσκεν· ὕστ' εἰ μέν γέ τις  
[Αθηναῖος] doch irgendwer
- [1237] : ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,  
[Αθηναῖος] singen nötig|seind,
- [1238] : ἐπηνέσαμεν ἀν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.  
[Αθηναῖος] und hinzu|schworen|wir.
- [1239] : ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν  
[Αθηναῖος] kommen|sie wieder
- [1240] : ἐς ταύτον. οὐκ ἔρρήσετ' ὡς μαστιγίαι;  
[Αθηναῖος] o Geißel|würdige;
- [1241] [Αθηναῖος B.]: : νὴ τὸν Δί' ὡς ἡδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.  
[Αθηναῖος] gehen|sie von|innen.
- [1242] [Λάκων]: ὡς Πολυχαρείδα λαβὲ τὰ φυσατήρια,
- [1243] ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε κάείσω καλὸν
- [1244] ἐς τὰς Ἀσαναίως τε † καὶ ἐς ἡμᾶς †.
- [1245] [Αθηναῖος]: λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
- [1246] ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὄρχουμένους.

## Lyrik

[1247] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: **όρμασν**

- [1248] τῶς κυρσανίως ὡ **Μναμούνα**  
[1249] τάν τ' ἐμὰν **Μῶαν**, ἄτις  
[1250] οἴδεν ἀμὲ τῶς τ' **Ἄσαναίως**,  
[1251] ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' **Ἀρταμιτίω**  
[1252] πρώκροον σιοείκελοι  
[1253] ποττὰ κᾶλα τῶς **Μήδως** τ' ἐνίκων,  
[1254] ἀμὲ δ' αὖ **Λεωνίδας**  
[1255] ἄγεν ἄπερ τῶς **κάπρως**  
[1256] θάγοντας οἰῶ τὸν **όδόντα**.  
[1257] πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς † ἥνσει †,  
πολὺς δ' ἀμφὶ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς **ἴετο**.  
[1260] ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως  
τᾶς ψάμμας τοὶ **Πέρσαι**.  
[1262] ἀγροτέρα σηροκτόνε  
μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ  
ποττὰς σπονδάς,  
[1265] ώς συνέχης πολὺν ἀμὲ **χρόνον**.  
[1266] νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὔπορος εἴη  
ταῖς **συνθήκαις**,  
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων παυσαίμεθα.  
[1269] ὧ δεῦρ' **ἴθι δεῦρ'** ὡ  
κυναγὴ παρσένε.  
[1273] [Ἀθηναῖος]: **ἄγε νυν ἐπειδὴ τάλλα πεποίηται καλῶς**,  
ἀπάγεσθε ταύτας ὡ **Λάκωνες**, τάσδε τε  
[1275] ὑμεῖς· **ἄνηρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ**  
στήτω παρ' **ἄνδρα, κάτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς**  
[1277] **όρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα**  
τὸ **λοιπὸν** αὖθις μὴ **'ξαμαρτάνειν** **ἔτι**.

## Lyrik

[1279] [Χορὸς Αθηναιῶν]: **πρόσαγε χορόν, ἔπαγε δὲ Χάριτας**,

- [1280] ἐπὶ δὲ **κάλεσον Ἀρτεμιν**,  
[1281] ἐπὶ δὲ **δίδυμον ἀγέχορον**  
**Ίήιον**  
[1283] **εὔφρον'**, ἐπὶ δὲ **Νύσιον**,  
[1284] δος μετὰ **μαινάσι Βάκχιος ὅμμασι δαίεται**,  
[1285] **Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε**  
πότνιαν **ἄλοχον ὄλβιαν**.  
[1287] **εῖτα δὲ δαίμονας, οἵς ἐπιμάρτυσι**  
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν  
[1289] **Ἡσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος**,  
[1290] **ἥν ἐποίησε θεὰ Κύπρις**.  
[1291] **ἄλαλαι ἵη παιήων**.  
[1292] **αἴρεσθ' ἄνω ιαί,**  
[1293] **ώς ἐπὶ νίκη ιαί.**  
[1294] **εύοι εύοι, εύαί εύαί**.

[1295] [Ἀθηναῖος]: **πρόφατινε δὴ σὺ Μοῦσαν** ἐπὶ νέαν νέαν.

## Lyrik

[1296] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: **Ταύγετον αὖτ' ἔραυνὸν ἐκλιπῶα**  
[1297] **Μῶσα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν**  
[1298] **κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σὸν**  
[1300] **καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,**  
[1301] **Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,**  
[1302] **τοὶ δὴ πὰρ Εὐρώταν ψιάδδοντι.**  
[1303] **εἴσα μάλ' ἔμβη**  
[1304] **ῷ εἴσα κοῦφα πάλλων,**  
[1305] **ώς Σπάρταν ὑμνίωμες,**  
[1306] **τῷ σιῶν χοροὶ μέλοντι**  
[1307] **καὶ ποδῶν κτύπος,**  
[1308] **ἄ τε πῶλοι τὰὶ κόραι**  
[1309] **πὰρ τὸν Εὐρωταν**  
[1310] **ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν**  
[1311] **ἀγκονίωαι,**  
[1312] **ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ἄπερ Βακχᾶν**  
[1313] **Θυρσαδδῶαν καὶ παιδδωῶν.**  
[1314] **ἀγεῖται δ' ἀ Λήδας παῖς**  
[1315] **ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπῆς.**  
[1316] **ἄλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδε χερί, ποδοῖν τε πάδη**  
[1319] **ἄ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμῷ ποίει χορωφελήταν.**  
[1320] **καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει τὰν πάμμαχον.**